

5185 12/5 54: I. beh. af f. t. l. om midlert. løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl. 5186

[Arnth Jensen.]

tes til at undervurdere og underbetale arbejdet ved en ensidig henvisning til en betrængt statskasse.“

Disse ord vil jeg tilslutte mig helt og fuldt, og jeg udtaler min anerkendelse af, at det netop er i dette organ, disse ord er kommet frem.

Om statskassen kan bære dette nap på de 55 mill. kr. for indeværende finansår og 70 mill. kr. for næste finansår uden yderligere skatteforhøjelse, må blive den højtærede finansministers og den høje regerings ansvar, idet det er dem, der har sluttet forliget. Helt uden betænkeligheder har det sikkert ikke været for den højtærede finansminister at gå med til dette, for selvom ikke alle tjenestemændenes krav blev opfyldt, og selvom hele forhøjelsen er givet som midlertidigt tillæg, er det dog ikke nogen ringe forhøjelse, der er sket, nemlig, såvidt jeg kan se, en gennemsnitlig forhøjelse for indeværende finansår på ca. $7\frac{1}{2}$ pct. og for næste år på ca. $9\frac{1}{2}$ à 10 pct.

For den enkelte tjenestemand at se kan forhøjelsen måske synes ringe, men tjenestemændenes antal er efterhånden blevet så stort, at selv den ringeste forhøjelse bliver en betydelig udgift for statskassen. Derfor må man sikkert i fremtiden, hvis ikke statens lønningsbyrde skal blive for stor for det øvrige erhvervsliv, søge at begrænse statsopgaverne og dermed arbejdsstaben så meget som muligt; så bliver det også i højere grad muligt at give denne stab sådanne kår, at de dygtigste søger disse stillinger.

De, der vil føle sig mest skuffet ved dette lovforslag, er jo pensionisterne. Vel er det rigtigt, som den højtærede finansminister har fremført, at deres procentuelle forhold er gunstigt i forhold til lønningerne, men også de vil være udsat for en yderligere prisstigning, en prisstigning, som de ikke som tjenestemændene får et øjeblikkeligt rygstød til at modstå. Jeg bøjer mig imidlertid for afgørelsen, som den er truffet, hvis intet yderligere kan fremføres til gunst

for pensionisterne under den kommende udvalgsbehandling.

For de ugifte er der sket en forbedring, omend ikke så stor som ønsket. Den videre ordning af deres forhold må så vente, til lønningskommissionen siger sin mening, og det mener jeg også kommer til at gælde de samgifte.

Under denne forhandling er allerede nævnt den farceforestilling, eller jeg vil snarere sige dårlige diletantkomedie, som for tiden forberedes i Kastrup, og som skulle virke som en protest mod tjenestemandslovens bestemmelser om aflønning af ugifte og samgifte. Jeg har nævnt, at kravet fra de ugifte og samgifte tjenestemænd om lønningens principps gennemførelse ikke er af ny dato. I lønningskommissionen og ved næsten alle lønningsforhandlinger her i tinget har dette spørgsmål været fremme; der har været fremført synspunkter for og synspunkter imod, og ingen, som har den mindste smule føling med disse lønsspørgsmål, vil være i tvivl om, at den kommende lønningskommission, som vel nok efter alle solemærker at dømme er lige på trapperne, vil komme til at beskæftige sig endogså meget stærkt og indgående med betimeligheden af opretholdelse af de nugældende lovbestemmelser. Jeg tror derfor, at de, om jeg så må sige, „giftelystne“ dilettanter ude i Kastrup skulle vente med premieren og stadig kun holde generalprøver, hvad jeg ikke har noget imod, men hvis de trods alt ikke har så megen takt, at de for deres eget renommés skyld holder op med dette, så burde de opgive deres tåbelige forhavende for deres kollegers skyld. I den almindelige befolknings omdømme sætter de sig på et meget lavt niveau og kan derfor kun komme til at skade den stand, de tilhører.

Den højtærede justitsminister har jo her i tinget erklæret, at han ikke mener, han har nogen beføjelse juridisk set til at standse denne farce; om dette synspunkt er rigtigt, kan der være forskellige meninger, men det er altså den højeste juridiske udtalelse i dette